

татъкъ — това е важно. Знае се какви сѫ били хората досега — да спи зло подъ камъкъ. Да бѫдемъ малки Божествени дѣца — ето бѫдещиятъ идеалъ. Желалъ бихъ да бѫдете дѣца на Бога, да използвувате великитѣ блага, които Царството Божие ви дава. Желалъ бихъ всички да сге умни, щастливи, добри; казвамъ ви, както виждате, начина, какъ да бѫдете такива. Ще речете: „Какъ да гледаме ей на тази малка капка?“ Не се смущавайте, тя ще порасне: дѣждътъ не завалява изеднъжъ, а капка по капка, сетиѣ се усилва; но тѣзи малки капки принасятъ полза на свѣта. Малкитѣ дѣца не знаятъ що е страхъ, бабитѣ имъ ги плашатъ: „Караконджо ще те изяде“. Сѫщо и слугините, за да се любятъ съ нѣкого отвѣнъ, плашатъ дѣцата съ караконджо, за да ги накаратъ да заспятъ. Майкитѣ, за да отидатъ на балъ, сѫщо залъгватъ и сплашватъ дѣцата си съ нѣщо. Долу вашите караконджовци, не лъжете малкитѣ дѣца, не лъжете и себе си! Бѫдете откровени спрѣмо себе си и спрѣмо другите — само по този начинъ ще се подмладите и разхубавѣте. Щомъ Божествената идея дойде въ васъ, всичко ще се измѣни — и устни, и вѣжди, всичко. Въ Европа има дегизиране на устни, за да станатъ по-червени, защото червенината показва богатство и чиста кръвъ; нека тя дойде по единъ естественъ начинъ. Да бѫдемъ малки дѣца, значи да прѣстанимъ да лъжемъ Бога. Нѣкой не вѣрва въ Бога — може да има сериозна причина за това невѣрие. Нѣкой казва: „Нѣма Богъ“ — не си завѣртѣлъ ключа, ще кажа азъ. „Животътъ няма смисълъ“ — не си завѣртѣлъ ключа. „Ама хората сѫ лоши“ — не си